

[Aksel Larsen.]

kritisk periode, d. v. s., at det, man er i færd med at foretage nu, skaber ikke sikkerhed, og det er ikke fredspolitik; det er det modsatte. Udenrigsministeren siger, at man skal blot se på antallet af Sovjetunionens divisioner og på Sovjetunionens luftflåde. Må vi få at vide, hvor meget det er? Hidtil har udenrigsministeren og hans meningsfæller levet højt på påstanden om, at de ikke anede noget om, hvor stærkt Sovjetunionen er rustet; derfor kan man ikke gå ind på noget afrustningsforslag. Man kan ikke både blæse og have mel i munden, man må lade een af påstandene falde.

Jeg anerkender fuldt vel, at Danmark i De Forenede Nationer stemte for Hvideruslands optagelse i sikkerhedsrådet. Jeg håber, at udenrigsministeren og regeringen ikke skifter mening inden den endelige afstemning, men efter erfaringerne fra Otawa har jeg mine bange anelser.

Til finansministeren har jeg nogle bemærkninger. Han oplyste — desværre noget uklart —, hvad regeringen med støtte af socialdemokratiet foreløbig vil gennemføre, nemlig 18 måneders tjenestetid, en større hård kerne af hvervede soldater og forceret militær anlægsvirksomhed, der naturligvis ikke alene bliver kasernebyggeri. Det kommer til at koste mange penge; militær anlægsvirksomhed er jo dyr. Hvis jeg ikke tager meget fejl, har man i øjeblikket 90 000 m² militære depoter og garager under bygning; de bygges efter standardtegninger, og med de nøgne mure, tage og gulve, uden vinduer, døre, skillerum o. lign., kommer de til at koste ca. 1 000 kr. pr. m². Det er hyggelige forhold ved det militære byggeri, når det er sådan, at de lejligheder, boligministeriet godkender som værdige til støtte fra det offentliges side, koster 350 kr. pr. m².

Desuden er denne anlægsvirksomhed farlig. Den højtærede forsvarsminister erklærede tidligere på dagen, at naturligvis var der visse steder ammunitionsdepoter, som var placeret farligt, navnlig på kaserne, men man stræbte efter at få bygget nye, som lå på steder, hvor de ikke var farlige, omgivet af volde, så der ingenting kunne ske, og borte fra kaserne. Ja, jeg ved nu ikke, hvor ufarligt det er, når man i Odense har bygget et nyt ammunitionsmagasin klods op ad amtssygehuset. Det forekommer mig at være en højst uheldig disposition. Jeg ved heller ikke, om befolkningen i en vis egn i Østjylland føler sig særlig beroliget ved, at man agter at flytte ammunitionsdepotet bort fra den nærmeste garnisonsbys kaserne og lægge det i en lille

fredelig landsby, hvor man vil bygge en almindelig firelænget gård, der ligner de øvrige gårde i landsbyen, og den skal så være ammunitionsdepot. Jeg tror ikke, man kan blive beroliget, når militæret disponerer på den måde (H. C. Hansen: Har De ikke tegningerne til det også?). Nej, det har vi ikke, men man kan gå hen i den pågældende landsby og se på det; det behøver man ikke at have tegninger til.

Ministeren talte om omkostninger ved det, man vil gøre, og forklarede, at det i 3 år ville koste 2 500 mill. kr. Nu vil det sige, at forøgelsen skal præsteres på 2¼ år, og det havde været rart, om ministeren havde givet mere præcise oplysninger: Hvor store bliver vore militære udgifter i indeværende finansår, hvor store næste år og hvor store næste år igen. Imidlertid kommer dertil, at man herhjemme i hvert fald har høvdet — jeg synes ikke ministeren kom ind på det —, at der fra Paris er krævet en forøgelse af vore militærudgifter med 40 pct., men at man herhjemme er indstillet på kun at godkende 20 pct. De 40 pct. skulle bevirke samlede militærudgifter i de 3 år på 3 100 mill. kr. Hvordan forholder det sig med det? Agter regeringen at modsætte sig det, eller vil det gå sådan, at når finansministeren kommer til Paris og får præsenteret den endeligt formulerede rapport, vil han og regeringen med støtte af socialdemokratiet sige: så må vi naturligvis tage, ikke den 20 pct.s, men den 40 pct.s forøgelse. Det er, som jeg har sagt før, ganske kort tid siden, finansministeren stod her og slog i bordet og sagde, at Danmarks militærudgifter er kun 650 mill. kr. om året. Må vi få at vide, hvor store finansministeren efter sin nuværende viden formener at Danmarks militærudgifter skal være årlig i fremtiden, og må vi få at vide, om finansministeren mener at kunne garantere, at dette er den sidste sten på det militære bygværk, som udenrigsministeren har sagt.

Hvor skal pengene komme fra? Derom har finansministeren ingenting oplyst, og det ærede medlem hr. H. C. Hansen har som repræsentant for regeringens væsentligste støtteparti — hvis man kan bruge udtrykket støtteparti i denne forbindelse; jeg har indtryk af, at socialdemokratiet under dets nuværende ledelse fører an i denne politik — talt om, hvorledes pengene skal skaffes, har sagt, at man i socialdemokratiet ikke er helt tryk ved metoderne, hvorved de kan tænkes skaffet, og har sagt, at det må vi senere tale om. Jeg synes, det er uheldige metoder. Det er de samme metoder, som man brugte, da man i august måned i